

Minä kuljen siellä missä
maailma on pimeä ja lohduton
takapihoilla joissa kukaan
ei ole leikkinyt aikoihin
Surkeutta kannan selässäni
sydämessäni muistoa sinusta
ja se muisto vetää
syvemmälle varjoihin
Jos ei niin pimeä yö täällä ois
en kai koskaan vois
muistaa ihanuuttasi Varjonkukka
ja jos päivät olis liian pitkät ja leveät
ei niiden välissä
voisi kokea unen kauneutta
Maailma tappaa kaiken kauniin
mutta sinua en sille anna
pidän salassa, sinut
Varjonkukaksi kastoin
Sotamies voi rakastaa
kuningatartaan ikuisesti, vaan
koskaan ei kai käy
päinvastoin